

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.5.2007
KOM(2007) 268 wersja ostateczna

2007/0095 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych
na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich**

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

Na mocy rozporządzeń Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych w państwach trzecich, dotyczących produktów rolnych i (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym Wspólnota może prowadzić działania promocyjne na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych.

Biorąc pod uwagę sytuację na rynku zarówno wewnątrz Wspólnoty jak i poza nią, oraz nowy kontekst handlu międzynarodowego, należało opracować, przez wyżej wymienione rozporządzenia, spójną całościową politykę informacyjną i promocyjną, u której podstaw leżało jednak utrzymanie dwóch oddzielnych osi: rynku wewnętrznego i rynków krajów trzecich.

Polityka ta korzystnie uzupełniła i wzmocniła działania prowadzone przez państwa członkowskie w latach 2000-ych, poprzez wzmocnienie wizerunku tych produktów w oczach konsumentów Wspólnoty i w krajach trzecich, w szczególności w odniesieniu do jakości, wartości odżywczej i bezpieczeństwa artykułów spożywczych oraz metod produkcji. Działalność taka, pomagając w zdobywaniu nowych rynków, wywołała również efekt mnożnikowy w odniesieniu do inicjatyw krajowych oraz prywatnych.

W świetle doświadczeń zdobytych w ciągu ostatnich lat i mając na względzie uproszczenie przepisów, należy przyjąć jednolite ramy prawne dla promocji produktów rolnych na rynku wewnętrznym i na rynkach krajów trzecich, zachowując przy tym charakter działań w zależności od miejsca ich realizacji. W tym celu proponuje się przekształcenie dwóch rozporządzeń: (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000 w jedno rozporządzenie.

Ewolucja ta stanowi w istocie kontynuację innego uproszczenia, przeprowadzonego w przeszłości, którego skutkiem były dwa wspomniane wyżej rozporządzenia. Istotnie, do końca lat 90-tych przepisy dotyczące środków promocyjnych znajdowały się w rozporządzeniach sektorowych, różniących się zasadami ich wykonywania i podlegały częstym zmianom. W związku z tym występowały trudności w ich stosowaniu. Dlatego też uznano za stosowne zharmonizowanie i uproszczenie tych przepisów, poprzez przyjęcie wyżej wymienionych rozporządzeń, uchylając jednocześnie uprzednio obowiązujące zasady i przepisy sektorowe dotyczące promocji.

Biorąc pod uwagę uczestników polityki promocyjnej, jednolite ramy prawne w takiej formie, w jakiej są one dziś przedstawione, ułatwiłyby im uczestniczenie w tym systemie. Tego rodzaju ewolucja służyłaby jednocześnie znacznemu ograniczeniu i uproszczeniu procedur administracyjnych związanych z wdrażaniem tej polityki.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych
na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego², a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym³ i rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych w państwach trzecich, dotyczących produktów rolnych⁴ Wspólnota może prowadzić działania informacyjne i promocyjne na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych. Wyniki uzyskane do chwili obecnej są bardzo zachęcające.
- (2) Biorąc pod uwagę zdobyte doświadczenia, perspektywy rozwoju sytuacji na rynku zarówno wewnątrz Wspólnoty jak i poza nią, oraz nowy kontekst handlu międzynarodowego, należy opracować spójną całościową politykę informacyjną i promocyjną dotyczącą produktów rolnych i sposobów ich produkcji, a także dotyczącą artykułów spożywczych wytwarzanych na bazie produktów rolnych, zarówno na rynku wewnętrznym jak i na rynkach krajów trzecich, unikając jednocześnie zachęcania do spożycia określonego produktu ze względu na jego konkretne pochodzenie. Celem uzyskania pełnej jasności, należy więc uchylić rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000 i zastąpić je jednolitym rozporządzeniem, zachowując jednocześnie charakter działań w zależności od miejsca ich realizacji.
- (3) Taka polityka korzystnie uzupełnia i wzmacnia działania prowadzone przez państwa członkowskie poprzez wzmocnienie wizerunku tych produktów w oczach konsumentów Wspólnoty i w krajach trzecich, w szczególności w odniesieniu do jakości, wartości odżywczej i bezpieczeństwa artykułów spożywczych oraz metod ich

¹ Dz.U C ..., str.

² Dz.U C ..., str.

³ Dz.U L 328 z 23.12.2000, str. 2. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2060/2004 Dz.U L 357 z 2.12.2004, str. 3.

⁴ Dz.U L 327 z 21.12.1999, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2060/2004.

produkcji. Ten rodzaj działalności, pomagając w zdobywaniu nowych rynków zbytu w krajach trzecich, może też wywierać efekt mnożnikowy na inicjatywy krajowe oraz prywatne.

- (4) Należy ustanowić kryteria wyboru danych produktów i sektorów oraz tematów i rynków objętych kampanią wspólnotową.
- (5) Działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych w krajach trzecich powinny obejmować zarówno produkty, dla których przysługują refundacje wywozowe oraz produkty, które z nich nie korzystają.
- (6) Należy zapewnić realizację działań w ramach programów informacyjnych i promocyjnych. W celu zapewnienia spójności i skuteczności programów należy określić za pomocą wytycznych, w odniesieniu do działań prowadzonych na rynku wewnętrznym, ogólne podejście odnośnie do zasadniczych elementów tych programów, dotyczących każdego produktu bądź sektora.
- (7) W związku z technicznym rodzajem zadań, jakie mają zostać wykonane, Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się o pomoc do komitetu ekspertów w dziedzinie komunikacji i do asystentów technicznych.
- (8) Należy ustalić zasady finansowania działań. Zgodnie z zasadą ogólną, Wspólnota powinna pokrywać tylko część kosztów tego rodzaju działań, tak, aby organizacje inicjujące i państwa członkowskie przejęły za nie odpowiedzialność. Jednakże w wyjątkowych wypadkach bardziej odpowiednie może być odstępienie od żądania wkładu finansowego od zainteresowanych państw członkowskich. W przypadku informacji o pewnych programach wspólnotowych w zakresie pochodzenia produktu, produkcji organicznej, logo i etykietowania, jak również symboli graficznych określonych w przepisach dotyczących rolnictwa, w szczególności w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, podział finansowania między Wspólnotę i państwa członkowskie można uzasadnić potrzebą dostarczenia opinii publicznej informacji o tych stosunkowo nowych działaniach.
- (9) W celu zapewnienia najwyższej wydajności kosztowej, wdrożenie działań należy powierzyć, poprzez odpowiednie procedury, organom posiadającym niezbędne struktury i doświadczenie.
- (10) Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia oraz rezultaty działań promocyjnych prowadzonych przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek, należy jednakże stworzyć zapis o dalszym powierzaniu jej przez Wspólnotę działań zawartych w zakresie jej odpowiedzialności. Należy także umożliwić poszukiwanie pomocy u podobnych organizacji międzynarodowych w zakresie innych produktów.
- (11) W celu kontroli prawidłowej realizacji programów oraz skutków takich działań należy stworzyć zapis przewidujący skuteczne monitorowanie przez państwa członkowskie, a także przewidujący ocenę wyników dokonywaną przez niezależny organ.
- (12) Wydatki poniesione na finansowanie działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu należy traktować, w zależności od konkretnego przypadku, jako wydatki na mocy art. 3, ust. 1, lit. d), lub jako wydatki na mocy art. 3, ust. 2, lit. b)

rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁵.

- (13) Należy przyjąć środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁶,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Przedmiot i zakres stosowania

1. Działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych i metod ich produkcji oraz artykułów spożywczych wytworzonych w oparciu o produkty rolne, prowadzone na rynku wewnętrznym lub na terenie krajów trzecich i określone w art. 2 mogą być finansowane w całości lub częściowo z budżetu Wspólnoty na warunkach przewidzianych niniejszym rozporządzeniem.

Działania te są wprowadzane w życie w ramach programu informacji i promocji.

2. Działania określone w ust. 1 nie mogą być ukierunkowane na konkretną markę ani zachęcać do konsumpcji produktu ze względu na jego określone pochodzenie. Istnieje jednak możliwość podawania pochodzenia produktu objętego działaniami w przypadku nazw nadawanych na mocy przepisów wspólnotowych.

Artykuł 2
Działania informacyjne i promocyjne

1. Działania określone w art. 1 ust.1 obejmują:
- a) działania związane z kreowaniem wizerunku firmy, promocją i reklamą, które w szczególności koncentrują się na istotnych cechach i zaletach produktów wspólnotowych, zwłaszcza jakości i bezpieczeństwie artykułów spożywczych, specyfice metod produkcji, wartości odżywczej i zdrowotnej, etykietowaniu, wysokich standardach ochrony zwierząt i poszanowaniu środowiska;
 - b) kampanie informacyjne, dotyczące w szczególności systemów wspólnotowych obejmujących chronioną nazwę pochodzenia (PDO), chronione oznaczenie geograficzne (PGI), tradycyjne specjalności gwarantowane (GTS), produkcję ekologiczną, a także innych systemów wspólnotowych dotyczących norm jakości i etykietowania produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz innych symboli graficznych określonych w obowiązującym ustawodawstwie wspólnotowym;
 - c) działania informacyjne dotyczące wspólnotowych systemów odnoszących się do jakości win produkowanych w określonych regionach (win o kontrolowanej

⁵ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁶ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- jakości, posiadających geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia), win mających oznaczenie geograficzne oraz napojów spirytusowych mających oznaczenie geograficzne lub zastrzeżone tradycyjne oznaczenie;
- d) badania mające na celu dokonanie oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych.
2. Na rynku wewnętrznym działania określone w art. 1 ust. 1 mogą również przyjąć formę uczestnictwa w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym bądź europejskim, zwłaszcza poprzez organizację stoisk mających na celu polepszenie wizerunku produktów wspólnotowych.
3. W krajach trzecich działania określone w art. 1 ust.1 mogą również przyjąć następujące formy:
- a) działania informacyjne dotyczące wspólnotowego systemu win stołowych;
- b) uczestnictwo w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu międzynarodowym, zwłaszcza poprzez organizację stoisk mających na celu polepszenie wizerunku produktów wspólnotowych;
- c) badania nowych rynków, konieczne do rozszerzenia rynków zbytu;
- d) wizyty handlowe na wysokim szczeblu.

Artykuł 3 *Sektory i produkty, których to dotyczy*

1. Sektory i produkty, które mogą zostać objęte działaniami określonymi w art. 1 ust. 1, które mają być zrealizowane na rynku wewnętrznym, ustala się uwzględniając następujące kryteria:
- a) celowość zwrócenia uwagi na jakość, typowe cechy, specyfikę metod produkcji, wartość odżywczą i zdrowotną, bezpieczeństwo, ochronę zwierząt i poszanowanie środowiska danych produktów za pomocą kampanii tematycznych lub ukierunkowanych na określone cele;
- b) wprowadzenie w życie systemu etykietowania z informacjami dla konsumenta, a także systemu kontroli i śledzenia miejsca pochodzenia;
- c) konieczność rozwiązywania specyficznych lub przejściowych trudności w poszczególnych sektorach;
- d) celowość dostarczenia informacji dotyczących programów wspólnotowych PDO/PGI, GTS i programów produkcji ekologicznej;
- e) celowość dostarczania informacji o systemach wspólnotowych w zakresie wina o kontrolowanej jakości, posiadającego geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia, wina mającego oznaczenie geograficzne oraz napojów spirytusowych mających oznaczenie geograficzne lub zastrzeżone tradycyjne oznaczenie.

2. Następujące produkty mogą zostać objęte działaniami określonymi w art. 1 ust. 1, które mają być zrealizowane w krajach trzecich:
 - a) produkty przeznaczone do konsumpcji bezpośredniej lub do przetwarzania, dla których istnieją możliwości wywozu bądź potencjalne rynki zbytu w krajach trzecich, szczególnie w przypadku, gdy nie będą konieczne refundacje wywozowe;
 - b) produkty typowe lub wysokiej jakości, mające dużą wartość dodaną.

Artykuł 4

Wykaz zadań, produktów i krajów, które mogą zostać objęte działaniami

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2, Komisja sporządza wykazy zadań i produktów określonych w art. 3, oraz krajów, których to dotyczy. Wykazy te są uaktualniane co dwa lata, jednak, w razie konieczności, można w międzyczasie dokonać zmian tych wykazów według tej samej procedury.

Przy wyborze krajów trzecich, należy brać pod uwagę rynki krajów, w których istnieje faktyczny bądź potencjalny popyt.

Artykuł 5

Wytyczne

1. Celem promocji na rynku wewnętrznym, dla każdego wyodrębnionego sektora i produktu Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2, wytyczne określające założenia strategii, z którą muszą być zgodne propozycje programów informacyjnych i promocyjnych.

Wytyczne te zawierają ogólne dane, odnoszące się w szczególności do:

- a) celów i kierunków działań;
 - b) wskazania jednego lub więcej tematów, których dotyczą wybrane działania;
 - c) rodzaju działań, jakie mają zostać podjęte;
 - d) okresu trwania programu;
 - e) orientacyjnego rozdzielenia dostępnych środków finansowych, stanowiących wkład Wspólnoty w realizację programu, w rozbiciu na rynki i rodzaj planowanych działań.
2. Celem promocji w krajach trzecich Komisja może ustalić, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2, wytyczne określające założenia strategii, z którymi muszą być zgodne propozycje programów informacyjnych i promocyjnych dla niektórych lub dla wszystkich produktów określonych w art. 3 ust. 2.

Artykuł 6

Organy odpowiedzialne za realizację działań informacyjnych i promocyjnych

1. W celu realizacji działań określonych w art. 2 ust 1 lit. a), b) i c), ust. 2 i ust. 3 lit. a), b) i c), oraz zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 5 ust. 1, a także z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, organizacja(-e) branżowa(-e) i międzybranżowa(-e) reprezentująca(-e) zainteresowany(-e) sektor(-y) w jednym lub kilku państwach członkowskich bądź na szczeblu Wspólnoty, opracowuje(a) program informacyjny i promocyjny trwający maksymalnie do trzech lat.
2. W przypadku podejmowania działań promocyjnych w krajach trzecich w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek oraz olejów spożywczych Wspólnota może je realizować za pośrednictwem Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

W przypadku innych sektorów Wspólnota może uzyskać pomoc organizacji międzynarodowych dających podobne gwarancje.

Artykuł 7

Opracowanie i przekazywanie programów informacyjnych i promocyjnych

1. Państwa członkowskie opracowują specyfikację ustanawiającą warunki i kryteria oceny programów informacyjnych i promocyjnych.

Zainteresowane państwo(-a) członkowskie bada(-ją) stosowność każdego zaproponowanego programu i jego zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia, a także z wytycznymi opracowanymi na podstawie art. 5 oraz stosownymi specyfikacjami. Sprawdzają także efektywność cenową tych programów.

Po zbadaniu programu(-ów) państwo(-a) członkowskie sporządza(-ją) wykaz zawierający programy wybrane w ramach limitu dostępnych środków i przejmuje(-ą) odpowiedzialność za finansowanie części kosztów programów.

2. Państwa członkowskie wysyłają do Komisji wykazy programów określonych w ust. 1 akapit trzeci, a także jedną kopię każdego programu.

Jeśli przedłożony program (lub niektóre działania w ramach tego programu) zostanie uznany przez Komisję za niezgodny z wytycznymi lub regułami wspólnotowymi, lub, w odniesieniu do działań, jakie mają być zrealizowane na rynku wewnętrznym, niezgodny z wytycznymi określonymi w art. 5, lub, jeśli nie jest on efektywny cenowo, powiadamia ona dane państwo(-a) członkowskie w terminie, który winien zostać ustalony zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2, o niezakwalifikowaniu części lub całości danego programu. W przypadku nieotrzymania takiej informacji w wyznaczonym terminie program uważa się za zakwalifikowany.

Państwo(-a) członkowskie biorą pod uwagę ewentualne uwagi przedstawione przez Komisję i wysyłają Komisji wykaz programów zrewidowanych po uzgodnieniu z organizacjami proponującymi program, wymienionymi w art. 6 ust. 1, w terminie, który ma być ustalony zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 8
Wybór programów informacyjnych i promocyjnych

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 Komisja decyduje, które programy zostaną zatwierdzone i ustala odpowiadające im środki finansowe. Przyznaje się pierwszeństwo programom zaproponowanym przez kilka państw członkowskich, bądź programom przewidującym działania prowadzone przez kilka państw członkowskich, lub prowadzone w krajach trzecich.
2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 Komisja może ustalić dolne lub górne pułapy odnośnie do rzeczywistych kosztów programów zatwierdzonych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Pułapy te mogą być modyfikowane w zależności od charakteru danego programu. Stosowane kryteria mogą być określone zgodnie z procedurą opisaną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 9
Procedura w przypadku braku programów dotyczących działań informacyjnych dla rynku wewnętrznego

1. W przypadku braku programów informacyjnych dla rynku wewnętrznego, dotyczących jednego lub kilku działań określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) przedstawionych zgodnie z art. 6 ust. 1 każde zainteresowane państwo członkowskie opracowuje program i specyfikację w oparciu o wytyczne określone w art. 5 ust. 1, oraz wybiera w drodze publicznego zaproszenia do składania ofert organ wdrażający program, jaki dane państwo zobowiązuje się współfinansować.
2. Państwo(-a) członkowskie przesyła(-ją) Komisji program wybrany zgodnie z ust. 1 wraz z dołączoną opinią i jej uzasadnieniem na temat:
 - a) stosowności programu;
 - b) zgodności programu, a także zgodności proponowanej organizacji, z przepisami niniejszego rozporządzenia, lub ewentualnie z obowiązującymi wytycznymi;
 - c) oceny efektywności cenowej programu.
3. Do celów związanych ze zbadaniem programów przez Komisję stosuje się przepisy art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 1.
4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 Komisja może ustalić dolne lub górne limity odnośnie do rzeczywistych kosztów programów zatwierdzonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Limity te mogą być modyfikowane w zależności od charakteru danego programu. Stosowane kryteria mogą być określone zgodnie z procedurą opisaną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 10
Działania informacyjne i promocyjne, jakie mają być zrealizowane z inicjatywy Komisji

Na podstawie informacji komitetów określonych w art. 16 ust. 1, obradujących na wspólnej sesji, bądź komitetu utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1, rozporządzenia Rady (EWG)

nr 2092/91⁷, stałego komitetu ds. oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia, utworzonego na podstawie art. 15 ust. 1, rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006⁸ lub stałego komitetu ds. gwarantowanych tradycyjnych specjalności utworzonego na podstawie art. 18 ust. 1, rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006⁹, Komisja może podjąć decyzję w sprawie przeprowadzenia jednego lub kilku następujących działań:

- a) odnośnie działań, jakie mają być zrealizowane zarówno na rynku wewnętrznym jak i w krajach trzecich:
 - i) działania określone w art. 2 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia;
 - ii) działania określone w art. 2 ust. 1 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia, kiedy są to działania o znaczeniu wspólnotowym, lub jeśli nie została przedstawiona żadna odpowiednia propozycja zgodnie z art. 6 i art. 9 niniejszego rozporządzenia;
- b) odnośnie działań, jakie mają być zrealizowane w krajach trzecich:
 - i) działania określone w art. 2 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia;
 - ii) działania określone w art. 2 ust. 1 lit. a) oraz w art. 2 ust. 3 lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia, kiedy są to działania o znaczeniu wspólnotowym, lub jeśli nie została przedstawiona żadna odpowiednia propozycja zgodnie z art. 6 i art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Organy odpowiedzialne w życie za wprowadzenie programów i działań

1. Komisja wybiera w drodze przetargu nieograniczonego lub ograniczonego:
 - a) asystentów ds. technicznych potrzebnych do oceny propozycji programów określonych w art. 7 ust. 2, w tym proponowanych organów odpowiedzialnych za wprowadzenie programów w życie;
 - b) organ lub organy odpowiedzialny(-e) za wprowadzenie w życie działań określonych w art. 10.
2. Po przeprowadzeniu odpowiedniej procedury konkursowej, organizacja inicjująca dokonuje wyboru organu, który wprowadza w życie programy wybrane zgodnie z art. 7 ust. 1.

Jednak w pewnych okolicznościach, ustalanych zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2, organizacja inicjująca może sama zostać upoważniona do wprowadzenia w życie pewnych części programu.
3. Organy, którym powierzono realizację działań informacyjnych i promocyjnych, muszą posiadać wiedzę fachową na temat danych produktów i rynków oraz posiadać

⁷ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

⁸ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

⁹ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 1.

środki niezbędne do jak najbardziej wydajnej realizacji programu z należyтым uwzględnieniem wspólnotowego wymiaru tych programów.

Artykuł 12 *Monitorowanie programów*

1. Grupa Monitorująca, składająca się z przedstawicieli Komisji, zainteresowanych państw członkowskich oraz organizacji inicjujących, nadzoruje prawidłowe wykonanie programów określonych w art. 8 i 9.
2. Zainteresowane państwa członkowskie są odpowiedzialne za prawidłowe wykonanie programów określonych w art. 8 i 9 oraz za płatności odnoszące się do tych programów. Państwa członkowskie dbają o zachowanie zgodności materiałów informacyjnych i promocyjnych wyprodukowanych w ramach tych programów z ustawodawstwem wspólnotowym.

Artykuł 13 *Finansowanie*

1. Bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu Wspólnota finansuje w całości działania określone w art. 10. Wspólnota finansuje także w całości koszty związane z asystentami ds. technicznych, wybranymi zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a).
2. Udział Wspólnoty w finansowaniu programów określonych w art. 8 i 9 nie przekracza 50 % rzeczywistych kosztów tych programów. W przypadku programów informacyjnych i promocyjnych trwających dwa lub trzy lata udział ten nie może przekroczyć tego pułapu w żadnym roku realizacji programu.
3. Organizacje inicjujące uczestniczą w finansowaniu zaproponowanych przez siebie programów pokrywając co najmniej 20 % rzeczywistych kosztów programów, przy czym pozostałą różnicę pokrywają zainteresowane państwa członkowskie, biorąc pod uwagę udział Wspólnoty określony w ust. 2.

Odpowiedni udział wpłacany przez państwa członkowskie i przez organizacje inicjujące jest ustalany w momencie przedstawienia programów Komisji, zgodnie z art. 7 ust. 2.

Płatności dokonywane przez państwa członkowskie bądź przez organizacje inicjujące mogą pochodzić z wpływów o charakterze parafiskalnym lub z obowiązkowych składek.

4. Jeśli art. 6 ust. 2 ma zastosowanie, po zatwierdzeniu programu Wspólnota wpłaca właściwą część finansowania na rzecz danej organizacji międzynarodowej.
5. W odniesieniu do programów określonych w art. 9, zainteresowane państwa członkowskie przejmują część finansowania nie pokrytą przez Wspólnotę.

Wpłaty państw członkowskich mogą pochodzić z wpływów o charakterze parafiskalnym.

6. Art. 87, 88 i 89 Traktatu nie dotyczą udziału państw członkowskich w finansowaniu ani udziału w finansowaniu pochodzącego z wpływów o charakterze parafiskalnym lub z obowiązkowych składek państw członkowskich lub organizacji inicjujących w przypadku programów mogących uzyskać wsparcie wspólnotowe z tytułu art. 36 Traktatu, wybranych przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14 *Wydatki Wspólnoty*

Finansowanie przez Wspólnotę działań określonych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia odbywa się, w zależności od okoliczności, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. d), lub zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 15 *Zasady stosowania*

Zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 16 *Komitet*

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Olejów i Tłuszczów ustanowiony na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 856/2004¹⁰ i komitety zarządzające ustanowione na mocy odpowiednich artykułów pozostałych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych (zwane dalej „komitetami”). Komitety działają wspólnie.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.
Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.
3. Komitety uchwalają swoje regulaminy wewnętrzne.

Artykuł 17 *Konsultacje*

Przed sporządzeniem wykazów przewidzianych w art. 4, przed ustaleniem wytycznych przewidzianych w art. 5, przed zatwierdzeniem programów określonych w art. 6 i 9, przed podjęciem decyzji w sprawie przeprowadzenia działań zgodnie z art. 10, oraz przed przyjęciem zasad stosowania rozporządzenia określonych w art. 15, Komisja może zasięgnąć opinii:

¹⁰ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97. Wersja poprawiona w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 37.

- a) grupy doradczej ds. promocji produktów rolnych, utworzonej na mocy decyzji Komisji nr 2004/391/WE¹¹;
- b) technicznych grup roboczych „ad hoc”, w skład których wchodzi członkowie komitetów lub specjaliści do spraw promocji i reklamy.

Artykuł 18
Sprawozdanie

Do dnia 31 grudnia 2012 r. Komisja przesyła do Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia, załączając w szczególności wszelkie właściwe propozycje.

Artykuł 19
Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000 tracą moc.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń uważa się za odesłania do niniejszego rozporządzenia. Należy je stosować zgodnie z tabelą zgodności znajdującą się w załączniku.

Artykuł 20
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia..... r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

¹¹ Dz.U. L 120 z 24.4.2004, str. 50.

ZAŁĄCZNIK

TABELE ZGODNOŚCI określone w art. 19

1. Rozporządzenie (WE) nr 2702/1999

Rozporządzenie (WE) nr 2702/1999	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 2
Art. 3	Art. 3, ust. 2
Art. 4	Art. 3, ust. 2, akapit ostatni
Art. 5, ust. 1	Art. 4
Art. 5, ust. 2	Art. 5, ust. 2
Art. 6	Art. 5, ust. 3
Art. 7, ust. 1, akapit pierwszy	Art. 6
Art. 7, ust. 1, akapit drugi i ust. 2	Art. 7, ust. 1
Art. 7, ust. 3	Art. 7, ust. 2
Art. 7, ust. 4, ust. 5 i 6	Art. 8
---	Art. 9
Art. 7bis	Art. 10
Art. 8, ust. 1 i 2	Art. 11
Art. 8, ust. 3 i 4	Art. 12
Art. 9, ust. 1-4	Art. 13, ust. 1-4
---	Art. 13, ust. 5
Art. 9, ust. 5	Art. 13, ust. 6
Art. 10	Art. 14
Art. 11	Art. 15
Art. 12	Art. 16
Art. 12bis	Art. 17
Art. 13	Art. 18
Art. 14	Art. 19
Art. 15	Art. 20

2. Rozporządzenie (WE) nr 2826/2000

Rozporządzenie (WE) nr 2826/2000	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 2
Art. 3	Art. 3, ust. 1
Art. 4	Art. 4
Art. 5	Art. 5, ust. 1
Art. 6, ust. 1, akapit pierwszy	Art. 6
Art. 6, ust. 1, akapit drugi i ust. 2	Art. 7, ust. 1
Art. 6, ust. 3	Art. 7, ust. 2
Art. 6, ust. 4 - 6	Art. 8
Art. 7	Art. 9
Art. 7bis	Art. 10
Art. 8	Art. 11, ust. 1
Art. 9	Art. 13
Art. 10, ust. 1	Art. 11, ust. 2
Art. 10, ust. 2 i 3	Art. 12
Art. 11	Art. 14
Art. 12	Art. 15
Art. 13	Art. 16
Art. 13bis	Art. 17
Art. 14	Art. 18
Art. 15	Art. 19
Art. 16	---
Art. 17	Art. 20